

รัฐประศาสนศาสตร์ เปลี่ยนโลก

DISRUPTIVE PUBLIC ADMINISTRATION

บุญถิ่น ดอกโรสง

คำนำ

วัตถุประสงค์หนังสือเล่มนี้เขียนเพื่อผู้บริหารราชการแผ่นดิน “รัฐการ” นักธุรกิจ องค์กรไม่มุ่งเน้นผลกำไร นักศึกษารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ กฎหมาย และ นักพัฒนาสังคม และสหวิทยาทุกๆ ศาสตร์ ได้ตระหนักถึงคลื่นที่ 4 ของการ ปฏิวัติในยุคดิจิทัลหลังนวยุค ได้เคลื่อนสู่กระบวนทัศน์การเปลี่ยนแปลง ข้อมูลสารสนเทศที่ยิ่งใหญ่ รวดเร็วเป็นปัจจุบันในยุค 5G ที่มีอัตราเร็วกว่า 4.0 เป็น 100 – 1,000 เท่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ทศนคติ วิถีชีวิต และอาชีพของประชาชนทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Artificial Intelligence หรือ AI เปรียบเป็น The Key of The Global Wisdom ในการนำ AI มาใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพ และ ประสิทธิผลสูงสุด โดยเฉพาะ I – SEE คือ เน้นความสำคัญไปยัง Social Equity ความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อสร้างสันติสุข สันติภาพของมนุษยชาติ และตามด้วย E คือ Economy ที่มีความเจริญเติบโตอย่างเป็นระบบและ สภาพแวดล้อม Environment ของโลกต้องสมมาตร ดังนักปรัชญาชาว ยุโรปกล่าวไว้ว่า I See, Therefore I am. ในปัจจุบันนี้เป็นยุคของ AI ที่ สร้างความรวดเร็วในการสื่อสารและพัฒนาสูงสุดให้แก่โลก คือ SEE ตาม หลักพัฒนาของ UN : Focus on Social Economic and Environment Factor. ดังนั้น AI Therefore, I SEE โลก Dinosaur is Ended. การ บริหารยุคโบราณได้ปิดลงแล้ว

ยุคปฏิสังขรณ์ ซ่อม ใช้ ทุบ รื้อ ได้เปลี่ยนไปสู่การบริหารยุค พลวัตนวัตกรรมที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์เป็นแหล่งฐานข้อมูลที่ยิ่งใหญ่ของโลก

และมนุษย์เทียม (BOTS) มาแทนแรงงานมนุษย์ การยึดติดตามทฤษฎีในตำราประเพณีนิยม ในบริบทการบริหารและระบบสัมปทานได้ถูกตัดขาดลงแล้ว (Cutting Edge) สมอที่ฉลัดในการจำตามทฤษฎีเป็นเพียง Rote Learning หรือการใช้อดีตมากดทับการพัฒนาที่ยั่งยืน การรักษาการบริหารแบบดั้งเดิม จึงเป็นเพียงการพัฒนาในลักษณะนักล่าอาณานิคม เมื่อถูกนำมาปฏิบัติในปัจจุบันและเพื่ออนาคตนั้น เกิดภาวะไร้เสถียรและอสมมาตรในการบริหารราชการแผ่นดินรวมทั้งการบริหารในภาคผู้ประกอบการธุรกิจ

สังคมที่ไม่เท่าเทียม เศรษฐกิจที่ถดถอย สิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย อันนำไปสู่การแปลกแยก ยึดครองยุคใหม่โดยวิธีรุนแรงท่วมโลก ในขณะเดียวกันโลกปัจจุบัน ประชาชนในชาติมีรายได้ต่ำ ภาระหนี้สินทับซ้อน หนี้ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น การแย่งชิงตลาดโลก และการรุกคืบครอบงำโดยประเทศที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูงมีผู้นำที่ชาญฉลาด เป็นนักล่าอาณานิคมยุคใหม่ จึงเกิดระบบสัมปทาน 99 ปี เฉกเช่นในอดีตที่จักรวรรดินิยมล่าอาณานิคม ดังนั้นถ้ารัฐธรรมนูญอันเป็นสัญญาประชาคมขาดความเป็นประชาธิปไตย ย่อมทำให้เกิดสภาพขาดเอกภาวะ เสรีภาพไม่เสถียร

การบริหารเปลี่ยนโลกไม่สมยอมต่อพฤติกรรมครอบงำประชาชน นักรัฐประศาสนศาสตร์สามารถสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันได้ในความหลากหลาย ท่ามกลางความแตกต่างและรู้เท่าทันอย่างตระหนักรู้ สามารถสร้างความมั่นคงยั่งยืนให้แก่ประเทศชาติได้ นักบริหารทุกภาคส่วนต้องคำนึงถึงภารกิจการบริหารที่มีอัตราเสี่ยงสูง มีทรัพยากรจำกัด อย่างเร่งด่วน ยุค Hyper Loop จะต้องเผชิญการบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารความเสี่ยง และในภาวะที่คาดการณ์ได้ยากในเวทีการแข่งขัน

ผู้เขียนได้เสนอหลัก 4 พลวัตรัฐประศาสนศาสตร์จาก 12 ปัจจัยตามหลักปฏิจจสมุปบาทในพระไตรปิฎกนำมาบูรณาการกับรัฐประศาสนศาสตร์ ดังนี้ 1) พัฒนาการรัฐประศาสนศาสตร์ตะวันตก อเมริกา ยุโรป 2) พัฒนาการรัฐประศาสนศาสตร์ไทยพอสังเขป 3) การพัฒนาคุณภาพของสมองโดยอะตอมจิตเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ และการกำหนดนโยบายเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชาติตั้งแต่เกิดจนตาย โดยอัจฉริยะจิต (โลกียะ) และอริยะจิต (โลกุตระ) 4) เพื่อนำเนนการชีวิตตามตัวแบบอะตอมจิตและตัวแบบรัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนโลก ตามหลักปฏิจจสมุปบาท 12 ปัจจัย หรือ เข้มทิศนาฬิกาเปลี่ยนโลก

เนื่องในโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณ พระธรรมวัชรบัณฑิต (สมจินต์ สมมาปญโญ), ศ.ดร. อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และขอขอบคุณท่าน รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไปและผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นอย่างสูง และขอขอบคุณ รศ.อนุภูมิ โขเวชม, ผศ.ดร.สุริยา รักษาเมือง, ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, ดร.อาภรณ์รัตน์ เลิศไพบรود, ดร.กรกต ชาบัณฑิต, ดร.อภิญา ฉัตรช่อฟ้า, ดร.บวร ขมขุนศรี, คุณณัฐภัทร์ ทองใส, คุณพัชรี หาทาง และคุณพลวัฒน์ สีทา จนเกิดเป็นรูปธรรมได้ และนิสิตนักศึกษาที่สนับสนุนในการผลิตหนังสือ ตำรา เพื่อการศึกษาและพัฒนาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์

บุญทัน ดอกไธสง

17 มิถุนายน 2564

สรุปประเด็นรัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนโลก

หนังสือเล่มนี้ชี้ให้เห็นว่า โลกได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วอย่างรวดเร็ว และความไม่แน่นอน เทคโนโลยีที่ 5G และ Big Data, AI ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างสูงในวิถีชีวิตประจำวัน และการทำงานของบุคคลทุกอาชีพ เมื่อเป็นเช่นนั้น หนังสือเล่มนี้จึงเน้นตรงไปยังแหล่งก่อกำเนิดพลังฐานรากที่มาของปัญญา และบทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการบริหาร เป็นกระบวนการพลวัต Dynamics but not statics โดยได้ชี้ให้เห็นว่า หลักการเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์ที่พัฒนามา 20,000 ปี ตามหลักฐานของ E.N. Gladden M.Sc.(Econ.) Ph.D. (Public admin) จนมาถึงยุคพัฒนาการอุตสาหกรรมในอเมริกาและอังกฤษ จากปี 1900 เป็นต้นมา จึงมีการพัฒนาหลักทฤษฎีการบริหารที่เสนอโดย Max Weber ซึ่งเน้นระบบองค์กรขนาดใหญ่ หรือระบบราชการ และทฤษฎีของนักบริหารโรงงานในยุคเริ่มต้นของ Frederick W.Taylor เกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ที่สามารถวัดผลงานได้ และทฤษฎีการบริหาร 14 ข้อของ Henri Fayol จนถึงการพัฒนาการมาจนถึงยุคใหม่ คือ ยุคข้อเสนอแนะและหลักการบริหารของ Osborne, D. and Gaebler, T. ที่เป็นที่ปรึกษาท่านรองประธานาธิบดีอัลกอร์ เกี่ยวกับ Reinventing Government การบริหารภาครัฐแนวใหม่ และแนวความคิดของสถาบัน MIT เกี่ยวกับปรับรื้อระบบใหม่ทุบแบบเก่าทั้ง Re-Engineering พร้อมกับ New Public Management การบริหารภาครัฐแนวใหม่ของมาร์กาเรต แรตเชอร์ ออสเตเรีย นิวซีแลนด์ และกลุ่มนอมิก และ ซึ่งเห็นว่า Public Enterprise ทั้ง 52 แห่งในอังกฤษ ทำให้รัฐลงทุนและขาดทุนจากภาครัฐ

การปรับรื้อระบบ โดยการขายรัฐวิสาหกิจให้เอกชนนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่
 นายกรัฐมนตรีถูกต่อต้านอย่างหนัก แต่นายกรัฐมนตรีสามารถชี้ให้เห็น
 จุดอ่อนของงบประมาณที่ขาดทุนลงทุกปี บริหารเพื่อแบกหนี้หรือปลดหนี้
 จึงต้องคิด ในขณะเดียวกันนั้นในยุคของ Taylor และ Weber ได้มี
 ศาสตราจารย์สาขารัฐศาสตร์คือ James Harold Wilson ในปี 1887
 มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ได้ชี้ให้เห็นว่า สาขารัฐศาสตร์มีหลักวิชา คือ Locus
 เป็นหลักวิชาที่แสวงหาอำนาจ ส่วนวิชารัฐประศาสนศาสตร์เป็นวิชาที่เน้น
 หลักวิชา Locus และมีความเชี่ยวชาญ Focus ที่ชัดเจน จะต้องวิเคราะห์
 ในเชิงปริมาณให้เห็นเด่นชัด เช่น หลักการบริหารบุคคล หลักการบริหาร
 ราชการแผ่นดิน (ภาครัฐ) หลักการงบประมาณ การเงิน Public สาธารณะ
 จะต้องวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มี KPI ดังนั้น 2 สาขา
 นี้แม้ว่าจะเกิดในตระกูลเดียวกัน คือ ภาค Policymaker นักการเมืองกำหนด
 นโยบาย นักบริหารภาครัฐ – เอกชน NGO และ Translation นำไปปฏิบัติ
 หรือรับทราบหลักการ Protocol ระหว่างประเทศ และภาคการบริหาร คือ
 Implementer การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เห็นผล น่าจะแยกศึกษา
 หลักการและสร้างความเชี่ยวชาญ ในลักษณะเป็นตัว V ซึ่งทำงานอยู่ใน
 สำนักเดียวกัน เช่น คณะรัฐมนตรี และ ปลัดกระทรวงของฝ่ายข้าราชการ
 ซึ่งทำงานร่วมกันแบบผสมวิธี ดังเช่น การใช้มือซ้ายและมือขวาเข้ามา
 ผสมผสานเป็นพลังเดียวกัน ด้วยเหตุนี้หลักคิดในเบื้องต้น จึงเป็นหลักการ
 บริหารองค์การภาคเอกชน ดังนั้น ทฤษฎีการบริหารองค์การ (ภาคเอกชน)
 จึงเป็นแกนผลิตของสาขารัฐประศาสนศาสตร์ แกนหลัก และการบริหาร
 ภาครัฐ รวมถึงการแยกความเชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดการศึกษาอย่างลุ่มลึกใน
 การกำหนดนโยบายร่วมกัน และการนำไปสู่การปฏิบัติผสมผสานกัน เช่น รัฐ

ต้องการให้ยกฐานะมาตรฐานการศึกษา รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายแจ่มชัด ปลัดกระทรวงและอธิบดีรวมถึงหัวหน้าสำนักต่าง ๆ จึงนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติเพื่อสัมฤทธิ์ผล นักการเมืองจะไปล้วงลูก แต่ตามไปตรวจสอบโครงการให้เห็นผลตามโครงการที่กำหนด หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เขียนแบบนักวิชาการที่นำหลักวิชาการมาเรียงเป็นระบบ เพราะฉะนั้นจากบทที่ 1 - 3 จึงเป็นเพียงการเดินผ่าป่าดงดิบติดที่คิดว่าจะบริหารอย่างไรจึงจะปลอดภัยจากอันตรายที่ใหญ่โต เพื่อจะทราบว่าในป่านั้นมีจุดใดที่มีความเสี่ยงสูง Risk taking ในขณะเดียวกันการเคลื่อนผ่านเข้าสู่ยุค 5G หรือ ยุค Big Data, AI นั้นจึงมีความสำคัญต่อการบริหารและการกำหนดนโยบายสาธารณะ นอกจากนั้น ในบทที่ 6 ได้อ้างถึงหลักรัฐประศาสนศาสตร์ไทยหลังปฏิวัติ 2475 ซึ่งได้รับความสำเร็จในการปฏิวัติทางการเมือง แต่การปฏิวัติทางการศึกษาเพียงได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขึ้น และปฏิวัติทางเศรษฐกิจเรียกว่าเค้าโครงเศรษฐกิจที่เรียกว่าสมุดปกเหลืองที่มีลักษณะเป็นรัฐสวัสดิการ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางจากกรรมมารดาจนถึงเชิงตะกอน การปฏิวัติโครงสร้างเศรษฐกิจล้มเหลวเพราะฝ่ายอนุรักษ์กลัวว่าไปเปลี่ยนแบบคอมมิวนิสต์ ดังนั้นในนโยบาย 6 ประการของศาสตราจารย์ปรีดี พนมยงค์ จึงชี้ให้เห็นหลักของเสรีภาพ หลักของการมีงานทำ หลักของการปรับปรุงชานาให้ใช้เทคโนโลยี หลักของการลดการไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน หลักของการสร้างเศรษฐกิจเพื่อความมั่งคั่งของทุก ๆ คน และการศึกษาเพื่อคนทุกคน ความพยายามในการกระจายอำนาจจากรวมจุดศูนย์กลางแห่งเดียวไปสู่ภูมิภาค แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่สำเร็จตามเป้าหมาย เพราะฉะนั้นทุนมนุษย์จะถูกเสริมสร้างการจัดการการบริหารด้วยระบบ 5G และ AI เพื่อจะเข้าไปปรับใช้ประชาชนในยุค New normal

จึงทำให้เกิดการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลง ในบทที่ 8 จะเห็นว่ารัฐ
 ประศาสนศาสตร์ 20,000 ปีสู่ประเทศไทยนั้น จึงตกอยู่ในระบบการ
 ปกครอง Control มากกว่าระบบการบริหาร Executive branch ซึ่งเป็น
 แกนกลางของอำนาจสาม แม้แต่ใช้คำว่าปฏิรูปในยุคทหารนำการเมืองจาก
 ปี 2549 จนถึงปัจจุบันนี้ยังเป็นปัญหาของการควบคุมและมีการควบคุม
 อย่างเป็นระบบจากส่วนกลางที่ และปิดปากโดยกฎหมายพิเศษ จับเข้าคุก
 ไม่ให้ประกัน Centralization การควบคุมจากส่วนภูมิภาคคือจังหวัดเรียก
 DE-concentration แต่การกระจายอำนาจยังถูกควบคุมด้วยระบบการ
 ปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ซึ่งมีตำแหน่งตลอดชีวิตถึงเกษียณ แต่ระบบปกครองส่วนท้องถิ่นยังถูกทับ
 ซ้อนกับการบริหารส่วนภูมิภาค เช่น ในจังหวัดมีการเลือกตั้งองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นคู่ขนาน
 ดังกล่าวนอกจากจะทับซ้อนและเพิ่มค่าใช้จ่าย ซึ่งมีงบประมาณอย่างจำกัด
 จึงเกิดการปฏิรูประบอบราชการด้วยรัฐประหาร กลายเป็นทหารนำการเมือง
 นำกองทัพมาหนุนการเมือง การมอบอำนาจให้ประชาชน Devolution คือ
 มอบอำนาจให้เต็ม Empowerment นั้นยังห่างไกล เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้เขียน
 จึงได้สรุปถึงการบริหารแบบราชาธิปไตยประศาสนศาสตร์ไทย เพื่อเตือน
 ความจำว่าระบบ Analog นั้นจะนำไปสู่ความล้มเหลวและผูกขาด
 อำนาจทุกด้าน จึงเสนอหลักการทุนมนุษย์รัฐประศาสนศาสตร์ขึ้น ผู้เขียน
 ได้พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่า การบริหารราชการแผ่นดินในระบอบราชการนั้น
 ทำให้ขาดสมดุล เจ้าหน้าที่เป็นนาย ประชาชนเหมือนบ่าวไพร่ จึงได้เสนอ
 หลักการ แนวคิด นโยบายการบริหารประเทศของพรรคคอมมิวนิสต์จีน
 โดยยกตัวอย่างการกำหนดนโยบายของท่านประธานาธิบดีเติ้งเสี่ยวผิง

(หลักของคาร์ลมาคส์) และอ้างถึงบทบาทของกลุ่มร่างกฎหมายที่ขาดจิตสำนึกในระบอบประชาธิปไตย เน้นผลประโยชน์ของราชการเป็นหลัก ถ้าชาวมหาวิทยาลัยไม่ยืนหยัดกับหลักการเสรีภาพ เจ้าของประเทศคือประชาชนจึงถูกควบคุม เสมือนถูกปล้นอำนาจเพื่อชนชั้น

บทสุดท้าย ผู้เขียนได้นำเสนอหลัก IQ 200 ได้อ้างถึงพุทธปรมาณูในอิทธาบรรณาสูตที่เกิตก่อนการค้นพบปรมาณูของไอน์สไตน์ 2,000 กว่าปีมาแล้ว และผู้อ่านอาจจะถามว่าทำไมจึงนำเรื่องอะตอมจิตหรือพุทธปรมาณูมาใช้ในหลักรัฐประศาสนศาสตร์ ผู้เขียนจึงขออธิบายว่า หลักการบริหารคือการค้นหารากฐานที่ทำให้เกิดทุนมนุษย์ที่มีสมองพิเศษขึ้นมา ที่เรียกว่า It essence before it presents มันมีมาก่อนก่อนที่มันจะมี เช่น H₂O ตามองมองภาพกว้างลึกและภาพเฉพาะ จึงมีความจำเป็นนำหลักธรรมที่เป็นสัญลักษณ์ที่เรียกว่ากงล้อแห่งธรรมของชีวิตที่จะต้องหมุนไปสู่โลก เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาทุกข์ทางกายและใจ โดยเน้นการรู้จักทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค คือทางสายไปสู่ความสำเร็จ ด้วยความเป็นผู้มีจิตสงบและมีจิตใจมุ่งมั่นจดจ่อในสิ่งที่จะกระทำนั้น จึงจะทำให้เกิดปัญญา ใช้ปัญญาแก้ไขปัญหาแบบอหิงสา ไม่ใช่ปั่นขึ้นสู่อำนาจ ยกเว้น ระบบคอมมิวนิสต์ทุบโค่นระบบอนุรักษ์ การรู้จักจริง รู้ชัด รู้แจ้ง It breakthrough from your heart ปฏิบัติได้ มีผลปรากฏเป็นรูปธรรม การศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ คือ การสร้างทุนในสมองให้มีความสามารถสูงสุด เรียกว่าปัญญา รู้แจ้งแทงทะลุปัญหาทั้งปวง Final solution พร้อมกันนั้น ในหลักของปฏิจจสมุปบาทที่มีความสัมพันธ์เป็นห่วงโซ่ย่อมไม่แตกต่างไปจากความคิดทฤษฎีสัมพัทธ์ และทฤษฎีเกี่ยวเนื่องที่ไม่มีที่สิ้นสุด Continuum process และ Coherent theory ของไอน์สไตน์ เปรียบเทียบกระบวนการ

ทุนสร้างมนุษย์ ซึ่งเปรียบเสมือนดอกบัว 4 เหล่า ไม่ใช่ต่ำหรือสูงแต่เป็นกระบวนการพัฒนาการ ถ้าเราพยายามเข้าไปทะนุบำรุงแก้ไข ดอกบัวที่อยู่ใต้น้ำสามารถที่จะเป็นอัจฉริยะภาวะได้ เหมือนทะนุบำรุงเด็กตั้งแต่อายุในครรภ์มารดาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยไม่ทอดทิ้งเยาวชนทุกคนดูแลให้การศึกษาปกป้องเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะรวยหรือจน เกาหลีเหนือเรียกระบบเชซุ ให้เด็กเรียนฟรี กินฟรีทุกคน รวมถึงระบบมหาวิทยาลัย (ส่วนดีของเขา) นั่นคือหลักแนวคิดที่เรียกว่า ไม่ทอดทิ้งประชาชน/เยาวชนคนใดไว้ข้างหลัง และขณะเดียวกันผู้เขียนมีความเชื่อมั่นว่า พื้นฐานของอัจฉริยะภาวะของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่า ทางสายกลาง คือ เส้นทางแห่งอัจฉริยะที่ไม่สุดโต่งไปสู่ระบบการควบคุมและสุดโต่งในการควบคุมไม่ได้ Middle path ที่จะเกิดขึ้นสำหรับนักบริหาร ซึ่งแน่นอนในยุคปัจจุบันนี้ต้องมีการบูรณาการหลักมนุษย์ คือ จิตใจที่พัฒนาแล้ว Concentration mind ให้ที่มีอยู่ในสมอง และขบวนการศึกษาจะนำมาซึ่งคำ ๆ เดียว คือการรู้แจ้ง Enlighten one ภาษาพุทธเจ้า เรียกว่า ตรัสรู้ ความจริง คือ รู้รอบ 360o การนำความรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ หรือการพลิกโฉมประเทศด้วยพุทธจิต + Disruptive technology + การบริหารที่เป็นพลวัต คือ Digital exponential change จึงทำให้เกิดฐานความคิดที่สำคัญ Imagination is better than knowledge ความคิดคำนึงเหนือกว่าความรู้(ไอเอสไนด์)

ประเด็นทั้งหมดนี้ ผู้เขียนขอยกคำคมของ Mark Twain ที่กล่าวว่า วันสำคัญที่สุด 2 ประการในชีวิตของมนุษย์คือ โอกาสที่ได้เกิดเป็นคน และวันที่ท่านรู้จักตั้งคำถามว่า Why จากแนวความคิดดังกล่าวนี้ หนังสือเล่มนี้จึงได้วางระบบคิดหลากหลาย เช่น กรอบแนวความคิดตามหลัก KSM ในการพัฒนามันสมองของมนุษย์เกิด Smart brain เป็นขั้นตอน และหลัก

ของการรวมศาสนาเข้ามาเป็นคำ ๆ เดียวกัน คือ COHIBUSCHI คือ ระบบ 2 ขั้วระหว่าง 2 ความคิดที่ยิ่งใหญ่ คือ มนุษย์โลกและสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นปรากฏการณ์เกิดขึ้นจากธรรมชาติ และสรรพสิ่ง รวมทั้งมนุษย์นั้นพระเจ้าสร้างขึ้น จุดประสงค์หลักในหนังสือเล่มนี้ เพียงเพื่อเขียนขึ้นเพื่อให้ท่านได้มีความคิดที่ถามว่า Why เขียนแบบนี้ทำไม นั่นคือ No how to criticize this book

สุดท้ายขอขอบคุณท่านผู้อ่านที่พยายามทำความเข้าใจรัฐประศาสนศาสตร์ ศาสตร์แห่งการเปลี่ยนโลกทัศน์เล่มนี้ การบริหาร คือภารกิจยิ่งใหญ่ของโลก บริหารผิดพลาดนำชาติไปสู่ความหายนะเพราะผู้นำใช้อำนาจและไม่ฉลาด We need great and good leadership

บุญทัน ดอกไธสง, 17/7/22

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 1 รัฐประศาสนศาสตร์ 5G	1
ประเด็นที่ 1 : ลักษณะวิชาเกิดจากแสวงหาข้อมูล	7
ประเด็นที่ 2 : สหวิชาการในสาขาบริหาร	11
ประเด็นที่ 3 : บทบาทของ Science and technology	14
 บทที่ 2 พัฒนาการบริหารรัฐประศาสนศาสตร์	
ยุโรป อเมริกา และยุค 5G	20
ชุดความคิดคลาสสิก	22
หลักความคิดใหม่	27
หลักการบริหารสมัยใหม่	34
หลักการบริหารหลังนวยุค	47
 บทที่ 3 การเคลื่อนผ่านกระแสนุรักษ์รัฐประศาสนศาสตร์	52
หลักการ	52
หลักปฏิบัติ	55
คำตอบอยู่ที่สมองมนุษย์	68
 บทที่ 4 หลักคิดรัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนโลกยุค 5G	72
หลักคิด	72
ประเด็นที่ 1: โลกยุคเมซีน	73

ประเด็นที่ 2 : ความเป็นแนวหน้าของไทย	84
บทที่ 5 กระบวนทัศน์รัฐประศาสนศาสตร์บริการสาธารณะ	88
หลักคิด	88
หลักการปฏิบัติ:	89
ประเด็นที่ 1 : การต่อกำเนิดของ MPA	89
ประเด็นที่ 2 : ความหมายรัฐประศาสนศาสตร์	91
ประเด็นที่ 3 : รัฐประศาสนศาสตร์ในศตวรรษ 21	98
ประเด็นที่ 4 : การยอมรับหลักการบริหารธุรกิจ	103
บทที่ 6 ผลกระทบรัฐประศาสนศาสตร์ยุคหลังการปฏิวัติ 2475	113
หลักคิด	113
หลักปฏิบัติ	113
ประเด็นที่ 1 : หลักธรรมสำหรับนักบริหารระดับสูง	113
ประเด็นที่ 2 : การใช้หลักธรรมะ	116
ประเด็นที่ 3 : การเมือง การกำหนดนโยบาย	119
ประเด็นที่ 4 : หลักการในการปฏิวัติ 2475	121
ประเด็นที่ 5 : เค้าโครงเศรษฐกิจ	124
ประเด็นที่ 6 : สถานการณ์ทางการเมือง	133
บทที่ 7 รัฐประศาสนศาสตร์ในบริบท 5G	136
หลักคิด	136
หลักปฏิบัติ	137

ประเด็นที่ 1 :	ผลของการวิจัยและพัฒนา	137
ประเด็นที่ 2 :	การเมือง การบริหารและการเศรษฐกิจ	137
ประเด็นที่ 3 :	การเป็นอยู่ของประชาชน	139
ประเด็นที่ 4 :	ทุนมนุษย์	139
ประเด็นที่ 5 :	ระหว่างความคิดดับทุกข์	142
ประเด็นที่ 6 :	การรู้จักแก่นแท้ขององค์ความรู้	143
ประเด็นที่ 7 :	พลังงานในยุคปัจจุบัน	149
ประเด็นที่ 8 :	คือ ภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก	149
ประเด็นที่ 9 :	Global trends	151
บทที่ 8 รัฐประศาสนศาสตร์สองหมื่นปีสู่ประเทศไทย		156
หลักคิด		156
หลักการปฏิบัติ		157
ประเด็นที่ 1 :	ความเป็นมาของรัฐประศาสนศาสตร์	157
ประเด็นที่ 2 :	การปกครองแบบ Control	168
ประเด็นที่ 3 :	การปฏิรูประบบการบริหาร	170
ประเด็นที่ 4 :	บทสรุป	173
บทที่ 9 ราชรัฐประศาสนศาสตร์ไทย		176
แนวคิด		176
ประเด็นที่ 1 :	ยึดมั่นประเพณีเหนือเหตุผล	177
ประเด็นที่ 2 :	การปฏิรูปการปกครอง และการบริหารรัฐประศาสนศาสตร์	184

ประเด็นที่ 3 :	ข้อสรุปรูปแบบการปกครอง	188
ประเด็นที่ 4 :	การปกครอง การเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน	190
ประเด็นที่ 5 :	สรุปความหมายของราชวงศ์สุดท้าย คือ ราชวงศ์พหลพลวง	197
ประเด็นที่ 6 :	รัฐซ้อนรัฐ	201
ประเด็นที่ 7 :	ขออธิบายเรื่องไพร่	203
ประเด็นที่ 8 :	การขยายกรมในสมัย ร.5	205
ประเด็นที่ 9 :	ยกเลิกส่วนภูมิภาค เมืองชั้นเอก โท ตรี จัตวา	206
บทที่ 10 การสร้างทุนมนุษย์ในสาขารัฐประศาสนศาสตร์		210
	หลักคิด	210
	หลักปฏิบัติ	212
บทที่ 11 รัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนโลก		239
	หลักคิด	239
ประเด็นที่ 1 :	โลกแตก	242
ประเด็นที่ 2 :	อธิบายรูป Modus operandi	246
	ข้อเสนอความเห็นเกี่ยวกับบริบท	
	การบริหารราชการแผ่นดินระบบรัฐการ	252
ประเด็นที่ 1 :	รัฐประศาสนศาสตร์ไม่เพียงศึกษาเข้าใจ	252
ประเด็นที่ 2 :	ความสำคัญของ การกำหนดนโยบายสาธารณะ	253

ประเด็นที่ 3 :	ดั่งกรณี ท่านประธานาธิบดีเต็งเสี่ยวผิง	255
ประเด็นที่ 4 :	ดั่งนั้น คาร์ลมาร์กซ์จึงเสนอ แนวทางจัดชนชั้นผู้ได้เปรียบ	256
ประเด็นที่ 5 :	อย่าลืมพรรคคอมมิวนิสต์	258
ประเด็นที่ 6 :	การบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐประศาสนศาสตร์มีรูปแบบ	259
ประเด็นที่ 7 :	การเริ่มต้นด้วย 4 พลังหลักในเบื้องต้น	260
ประเด็นที่ 8 :	การได้มาของกลุ่มนักร่างกฎหมาย	260
ประเด็นที่ 9 :	ถ้าขามหาวิทยาลัย ไม่ยืนหยัดกับหลักการเสรีภาพ	261
ประเด็นที่ 10 :	การใช้อำนาจรัฐ	263
ประเด็นที่ 11 :	อำนาจเจ้าของประเทศ	266

บทที่ 12 การพัฒนาทุนสมองในระดับอะตอมจิต IQ 4 ระดับ	275
หลักคิด	275
กรณีศึกษา 1 : พุทธปรมาณูในอภิธานวรรณาสูตร	277
กรณีศึกษา 2 : การออกแบบระบบสัมพันธ์ภาพ Coherent	277
กรณีศึกษา 3 : อธิบายรายละเอียด E1 - E8 E 1 = 1 เมล็ดข้าวเปลือก	278
กรณีศึกษา 4 : เรื่องปรมาณูหรืออะตอมของไอน์สไตน์	278
กรณีศึกษา 5 : จาก Atom เป็น Tri – Tron	279
กรณีศึกษา 6 : ปฏิจาสุมุบาทของ Atom to 12 Particle	279
กรณีศึกษา 7 : อธิบาย Quark เป็นทั้งสมณะและวิปัสสนา	280

กรณีศึกษา 8 : IQ 4 ระดับ, IQ มาจากไหน	281
กรณีศึกษา 9 : พบปรมาจารย์ในตะวันตก	282
กรณีศึกษา 10 : บุรณาการวิชาตะวันตกกับพุทธธรรม	283
กรณีศึกษา 11 : การทำนายของปรมาจารย์ในศตวรรษที่ 21	283
กรณีศึกษา 12 : ซื่อใช้อย่างเดียวจนซื้อดินไทย ซื้อเศษเหล็ก ฝรั่งคิดระบบคลุมโลก	285
กรณีศึกษา 13 : ที่มาของตัวอย่างอัจฉริยะ 4 ด้าน ของดอกบัว 4 เหล่า	285
กรณีศึกษา 14 : พุทธ IQ 200	286
กรณีศึกษา 15 : ฐานจิต = ฐานพัฒนาสมอง	288
กรณีศึกษา 16 : ฐานการพัฒนาไปสู่ระดับปฏิบัติ	290
กรณีศึกษา 17 : หลักตามกฎของจักรวาล 5 ประการ	290
กรณีศึกษา 18 : องค์ประกอบของ IQ 4 ระดับ	291
กรณีศึกษา 19 : นโยบายเปลี่ยนโลกพลิกโฉมประเทศไทย	295
กรณีศึกษา 20 : กระแสหลักของรัฐประศาสนศาสตร์	300
สรุปประเด็น	304
บรรณานุกรม	307

บทที่ 1

รัฐประศาสนศาสตร์ 5G

นักวัตถุนิยม Materialist และวัตถุนิยม Materialism ได้ให้ความหมายว่าสารทั้งหมด ประกอบด้วยน้ำ เพราะความที่ท่านมีความคิดนวัตกรรมเกี่ยวกับจักรวาลที่เน้นวิชาคณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ และปรัชญา จึงเรียกว่าเป็นนักวิทยาศาสตร์คนแรกคือ ธาเลส (Thales) หากย้อนกลับไป 2 หมื่นปีแห่งรัฐประศาสนศาสตร์ที่การบริหารราชการแผ่นดินได้เกิดขึ้นแล้ว E.N.Gladen (1943-1947-197) History of Public Administration from 2,000 to 600 Volumes I. from Earlies + Time to Eleventh Century, Volume II from The Eleventh Century to the Present day) ได้บันทึกถึงความสำคัญของการบริหารประเทศเมื่อโลกเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงคลื่นที่ 1 (Wave I) จากการผลิตผลผลิตทางการเกษตรแล้วพัฒนาสู่การผลิตแบบอุตสาหกรรม (Agriculture Mode of Production to Beginning of industrial Revolution, Wave II) จากปี 1887 – 1900 แท้ที่จริงแล้วในโลกตะวันตกแบ่งการพัฒนานออกเป็น 4 คลื่น ดังนี้ Ancient Greek จากสำนักคิดของยุคกรีกโบราณ เช่น Thales, (ค.ศ.624-546 B.C) Socrates (ค.ศ.470-399 B.C), Plato (ค.ศ.427-307 B.C), Aristotle (ค.ศ. 384-322 B.C) ซึ่งมีความคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาที่เน้นจริยธรรม เช่น What Is The Greatest Good of Life คำตอบคือ Summum Bonum ซึ่งหมายถึง Ethics is the Greatest Good of Life จริยธรรมคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต Thales (624-546 B.C) เป็นนักปรัชญาทางวิทยาศาสตร์คนแรกของกรีกโบราณ ท่านประกาศว่าทุกสิ่งมีส่วนประกอบของน้ำ ท่านเป็น

นักปรัชญายุคพุทธกาล เกิดก่อนพระพุทธเจ้า 2 ปี และตายก่อนพระพุทธเจ้า 4 ปี ถามว่าโลกประกอบด้วยอะไร คำตอบคือ Earth, Water, Wind and Fire ส่วน Socrates วิพากษ์รัฐว่าเป็นรัฐปีศาจ Evil state เพราะกบฏอำนาจและความมั่งคั่งให้ตน จึงได้เสนอหลักการวิพากษ์วิเคราะห์ การบริหารของรัฐ เมื่อถูกจับกุมและสามารถหลบหนีไปได้ตามข้อเสนอของศิษย์มากมาย ท่านพูดว่า We are second to state เราเป็นสองรองจากรัฐ แม้ผู้มีอำนาจรัฐชั่วร้ายวางกฎหมาย Evil law เราต้องปฏิบัติตามถ้าไม่ปฏิบัติจะต้องถูกจับกุมคุมขัง จึงเสนอหลักการเมืองดังนี้

Plato (พลาโต) ได้เสนอหลักปัจจัยเหตุและปัจจัยผล Cause and Affect เน้นระบอบการเมืองการปกครองเชิงอภิปรายและอธิบาย Descriptive Method เป็นเชิงคุณภาพ Qualitative Method ส่วน Aristotle จะเน้นมาตรการที่เข้าไปจัดการที่สามารถวัดผลได้เป็นปริมาณ Quantitative Method ทั้ง 2 ท่านได้เสนอหลักการเมือง 4 ประการ คือ

1) การเมืองเป็นของคนชนชั้นผู้ดี Sophists (Plato) ส่วน Aristotle มีแนวคิด คนที่มีระเบียบวินัย มีอำนาจ Timocracy มีอำนาจแล้วเกิดปีศาจ 3 (ราคะ โทสะ โมหะ) ตัวออกมาควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

2) Nepotism เล่นเพื่อพรรคพวกหรือหมู่คณะเหมือนบ้านเรา และนำไปใช้ในการใช้อำนาจ Despotism ควบคุมคนอื่น กลุ่มมีอำนาจเป็นเทพ กลุ่มไม่มีเป็นประเทมาร Mara (ผี) แล้วพวกเขาได้คดโกงอำนาจคดโกงประชาชน ปล้นผลประโยชน์

3) Corruption ของพวกกลุ่มชนชั้นทั้งหลายอำนาจจึงตกมาเป็นของคนกลุ่มที่เรียกว่า Oligarchy คณาธิปไตยหรือธนาธิปไตยโดย

Plutocracy ปกครองด้วยอำนาจเงิน ปกครองโดยคณะบุคคล 2-3 คน เป็นกรรมการบริหารประเทศแบบ Poliburo เรียกว่า คนกลุ่มนี้ใช้ปีศาจ 3 ตัวนั้นเล่นงานตนและคนอื่น คือ พฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งมีอำนาจตกไปสู่ยัง กลุ่มที่ 3 คือ Democracy Demo = People Kratia to Rule ทั้ง Plato และ Aristotle วิเคราะห์ว่า กลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนชั้นรากหญ้า ถ้ารวมกันได้จะ ได้รับชัยชนะแน่แท้

4) กลุ่มทรราช Tyranny ปกครองแบบทรราช กดขี่แบบ เผด็จการ โหดร้าย โหดเหี้ยม คือฐานคิดของปีศาจในคราบมนุษย์ พวกนี้ ยากที่จะยอมรับคุณงามความดีที่อีกฝ่ายยึดถือ วิธีคิดและพฤติกรรมของคน ประเภทนี้ได้พัฒนาที่แยบยลขึ้นโดยใช้จุดอ่อนของสังคมสร้างความชอบ ให้กับตนเอง หรือหยาบยืมความดีมาพอกตนเองดังที่เรียกว่า **พวกปีศาจ คาบคัมภีร์** ถ้ามีจำนวนมากจะกลายเป็นสังคมกิน กากา คือโดยธรรมชาติ กากาตัวจะดำแล้วพยายามจะอธิบายว่าตนเองมีตัวสีขาว ผ่านกลไกทางอำนาจ เช่น ระบบศาล นักวิชาการ หรือสื่อสารมวลชน เป็นต้น

คลื่นที่ 1 ของชาวตะวันตกที่เริ่มต้นด้วยยุคกรีกโบราณ ที่มีการ ตั้งคำถามว่า ความดีสูงสุดคืออะไร Socrates ถือว่าเป็นสำนักอุดมการณ์ Idealism school หรือสัจนิยม Realism และ Xeno วิชาวิธี Dialectical และระบบทรราชวิธี ส่วนพระพุทธเจ้าในพระสูตร เสนอหลัก 3 ประการ คือ

- (1) อัตตาธิปไตย คือ ผู้นำมีอำนาจเป็นใหญ่
- (2) โลกาธิปไตย คือ ประชาชนหมู่มากหรือมติชนโลกเป็นใหญ่
- (3) ธรรมาธิปไตย คือ ธรรมเป็นใหญ่ ประกอบด้วย

3.1) ธรรมฐิติ ดำรงอยู่ในธรรม (ที.สี. (ไทย) 41/295/271)

3.2) ธรรมเนียม วินัยกฎหมายที่เป็นธรรม ชอบธรรม (ม.อ.
(ไทย) 47/55)

3.3) ธรรมมติ มตินั้นต้องชอบธรรม เป็นธรรม (โอวาทปาฏิ
โมกข์) เป็นมติเสียงของประชาชาติไทยทั้งหมด

คลื่นที่ 2 คือ ศตวรรษที่ 1 - 11 เป็นยุคมืดที่อำนาจอยู่ภายใต้ 3
อำนาจ คือ Supreme being, Monism, และ Populism ขยายตัวมายัง
พระนักบวชที่เป็นชาย Preacher ซึ่งฝรั่งถือว่าเป็นยุคมืด (Dark-age) มีแต่
อำนาจของท่านเจ้าของอำนาจทั้ง 3 นั้น หากใครล่วงเกินอำนาจใดอำนาจ
หนึ่งถือว่าละเมิดพระเจ้าถึงกับลงโทษพรหมทัณฑ์ เช่น จับกาลิเลโอเข้าคุก
เพราะกาลิเลโอค้นพบว่าโลกกลม ขัดแย้งกับความเชื่อเดิมที่ว่าโลกแบน
สั่งจับ Bruno เผาทั้งเป็น หรือ Stone to dead เช่นฆ่าโดยใช้ประชาชน
ขว้างปาด้วยก้อนหินจากฝูงชน โดยเฉพาะสตรีที่ถูกกล่าวหาว่าผิดประเพณี
ได้ผูกมัดชายหรือหญิงนั้น ๆ ที่เสมาแล้วเผาทั้งเป็น กรณีล่าแม่มด Witch
Hunt ทำให้โลกยุโรปเกิดสงครามศาสนาขึ้นเป็นเวลา 300 ปี เกิดสงคราม
ศักดิ์สิทธิ์ เกิดสงครามครูเสด (Crusades) ถึง 9 ครั้ง หรือ อัลฮัมลาต อัลลี
บียะหุ แปลว่า สงครามไม้กางเขน ครั้งที่ 1 (ค.ศ.1095 – 1101) ครั้งที่ 2
(ค.ศ.1147 – 1149) ครั้งที่ 3 (ค.ศ.1187 – 1192) ซึ่งสงครามครูเสดที่
เกิดขึ้นหลายครั้ง และที่ใหญ่ที่สุดคือศตวรรษที่ 11 – 13 มีสงครามใหญ่
เกิดขึ้น 9 ครั้ง นอกจากมหาสงครามแล้วยังมีสงครามย่อย ๆ เกิดขึ้นหลาย
ครั้งในระหว่างนั้น และมีสงครามภายในยุโรปเอง เช่น สเปน และสงคราม
ย่อย ๆ อีกจนถึงศตวรรษที่ 16 ก้าวสู่ยุคเรเนซองส์ (Renaissance) และ
การปฏิรูปศาสนา

คลื่นที่ 3 ยุคพัฒนา Renaissance จึงเริ่มขึ้น ศตวรรษที่ 17 – 18 – 19 เกิดการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ โลกตะวันตกต้องชำระอำนาจจากกลุ่ม The three estates อังกฤษเป็นประเทศแรกที่เกิดนักคิดที่ขัดแย้งกับสิทธิอำนาจจากพลังที่ 3 The Three Estate คือ SEP, S=Supreme – Being, E=Emperor, P=Pope ภายหลังอำนาจเริ่มต้นจากพระสันตะปาปา + ขุนนาง Nobility หรือ Lord และประชาชน จึงเกิดการปฏิวัติขึ้นที่อังกฤษ เพื่อเรียกร้องกฏบัตรใหญ่ Magna Carta (ค.ศ.1758) สิทธิทางการเมือง Bill of Right (ค.ศ.1689) การปฏิวัติของอเมริกา (ค.ศ.1776) การปฏิวัติของฝรั่งเศส (ค.ศ.1789) ที่เรียกว่า The great glorious revolution การปฏิวัติที่รุ่งโรจน์เพื่อตัดพลังมืดของอำนาจเก่าในศตวรรษที่ 1-12 ดังกล่าว ยุคเรเนสซองส์ (Renaissance) ได้เริ่มต้นพัฒนาอุตสาหกรรมอันนำไปสู่การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม, อุตสาหกรรมการทหาร และการบริหารจัดการโรงงานและการบริหารของรัฐบาล แต่เคราะห์กรรมของชาวตะวันตกได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 (ค.ศ.1914-1918) สงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ.1939-1945) และยังมีการปฏิวัติตะวันออกเช่น โซเวียต (1917) จีน (1949) ตามติดด้วยสงครามเกาหลี (1953) สงครามอินโดจีน เวียดนาม, ลาว และ กัมพูชา (ค.ศ.1954) ประเทศไทยยังต่อสู้กันระหว่าง ราชการขุนนาง อำมาตย์ โดยมีกองทัพเป็นหัวหน้าและระบบการเลือกตั้งแบบล้มลุกคลุกคลานจากการปฏิวัติ 1932-2475 ถึง 2562 รวม 86 ครั้งแห่งการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยตนเองออกจากระบบราชการขุนนาง บวกนายทุนชาติ ในคลื่นที่ 3 นี้ วิชาบริหารศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ต้องมีบทบาทเปลี่ยนโลกสู่การบริหารเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืน (Survive) การอยู่รอดโดยมีหลักการเบื้องต้น

คลื่นที่ 4 ทฤษฎีการบริหาร (Administrative Theory) ทฤษฎีระบบราชการ ทฤษฎีแยกจุดเน้นการเมืองการบริหารออกจากกัน แต่อยู่ด้วยกันเรียกว่า การเมืองการบริหาร รัฐประศาสนศาสตร์เป็นสหวิชาการ Interdisciplinary ที่ต้องอาศัยหลายสาขาศาสตร์เพื่อจัดการปัญหาสาธารณะ การพัฒนาประเทศ เศรษฐกิจและสังคม เป็นสาขาเดียวในวิชาสังคมศาสตร์ที่สภา Congress ของอเมริกาออกกฎหมายยกฐานะ MPA เป็นวิชาชีพในปี 1983 เป็นศาสตร์เกี่ยวกับการบริหารรัฐ Public Administration เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ (Arts and Science) หรือการบริหารรัฐการแผ่นดิน ซึ่งรากศัพท์ของรัฐประศาสนศาสตร์มาจาก 4 คำ คือ [“RAT + PRA + SASANA + SAT”], RAT หมายถึง ประชาชน PA มาจากภาษาบาลี หมายถึง ทั่วไปบูรณาการ หรือทำให้เกิดการปรับปรุงเดิม SASANA หมายถึง หลักการดีชั่วเป็นคำสอน เป็นการช่วยเหลือ เป็นคำสั่ง การเชื่อมโยง การแนะนำเป็นการบอกให้ห้ามปฏิบัติและเป็นการลงโทษ ได้ถูกนำมาบริการสาธารณะ คำเหล่านั้นได้บูรณาการเข้าด้วยกันเป็นรัฐประศาสนศาสตร์

ขณะเดียวกัน SAT หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์ที่นำความรู้ไปใช้หลักการเชิงสำรวจประจักษ์นิยมทดสอบได้ตามหลักวิทยาศาสตร์ (Boonton Dockthaisong, knowledge Application, 2006) ในขณะเดียวกันราชบัณฑิตสถาน ปี พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายรัฐประศาสนศาสตร์ว่า การบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Rataprasanasat = Karnborihalachakarnpandin) หรือศึกษากำหนด

นโยบายของรัฐบาลและนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งจัดเตรียมข้าราชการจะทำหน้าที่เพื่อบริการสาธารณะ

การเข้าถึงหลักแกนวิชาจึงขอเสนอวิธีคิดวางระบบการบริหาร ดังนี้

ประเด็นที่ 1 : ลักษณะวิชาเกิดจากการแสวงหาข้อมูลที่จะนำมาเป็นสำหรับการค้นหาข้อมูลโดยวิธีการประเมิน หรือจากการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) หรือคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) หรือ “โยนิโสมนสิการ” ใคร่ครวญพิจารณาอย่างรอบด้าน ถ้าเป็นเช่นนั้นสหวิชาการซึ่งอ้างถึงในสาขารัฐประศาสนศาสตร์นั้น วิวัฒนาการมาอย่างไร ประการแรก รัฐ หรือ State หรือ Nation เกิดจากระบบความคิด Administration จึงจัดองค์กรทางการเมืองขึ้นที่เรียกว่า อำนาจ 3 คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจทางการบริหาร อำนาจตุลาการ (LEJ) ขึ้นเป็นแกนหลักการเมือง “Political Plot” การรวมตัวของเผ่าชนหรือหลายเผ่า โดยมีจุดประสงค์อยู่ร่วมกันเพื่อปกป้องกลุ่มเผ่าพันธุ์ของตน จึงมีระบอบทางการเมืองการเมืองดังใน พระสุตันตปิฎก เล่มที่ 20 หน้า 86 และในวิสุทธิมรรคและศีลนิตเทศ (สุชีพ ปัญญานุภาพ, 2541) กล่าวไว้ว่า พุทธรัฐประศาสนศาสตร์ ประกอบด้วย

1) อัตตาธิปไตย ยึดบุคคลตนเป็นใหญ่ เช่น ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ หรือ (Big Man Theory) หรือ กลุ่มเผด็จการถืออาวุธและกลุ่มทุน

2) โลกาธิปไตย คือ คติโลกมติ คนส่วนมากของโลกเป็นหลัก โลกาธิปไตย

3) หลักการปกครองที่ดีที่สุด คือ ธรรมาธิปไตย โดยยึดหลัก ธรรมความถูกต้องเป็นธรรมเน้นหลักเสรีภาพเป็นธรรม ความเท่าเทียมกัน เป็นใหญ่ธรรมาภิบาล (Meta Dhammapiban) ประกอบด้วย 3 ข้อ ยึดความถูกต้องเป็นหลัก จึงมีรัฐธรรมนูญ หลักธรรมเป็นกฎบัตรใหญ่ของชาติ ไม่มีกฎหมายใดใหญ่กว่า ธรรมกฎ ที่มีธรรมเป็นหลักการ เช่น เสรีภาพ บนพื้นฐานของธรรม มีความเท่าเทียม แต่ในสมัยพุทธกาลมีระบบทรรพามี อยู่แม้ในยุคของพระพุทธสมณโคดม เช่น พระเวททัต เป็นหัวหน้าสงฆ์ฝ่าย ปฏิวัติซ้อน ตั้งตัวเป็นใหญ่แข่งเป็นพระพุทธเจ้า และมีศิษย์ของเวททัตเป็น ทรรพ คือ พระเจ้าอชาตศัตรูผู้ปลงพระชนม์พระราชาบิดา เพื่อครองบัลลังก์ และ จันทาโคศกผู้โหดเหี้ยม ประกาศตัวเป็นพุทธมามกะ เพราะสามเณร นิโครธ (หลาน) ที่จันทาโคศกสังหารพระญาติพี่น้องรวมถึงบิดาของสามเณร ซึ่งเป็นพระญาติของพระองค์เพื่อป้องกันการแข็งข้อ แย่งชิงอำนาจและบิดา ของสามเณรถูกประหาร มารดาของสามเณรกำลังตั้งครรภ์ปลอมตัวเป็น ทาสี ไปอยู่กับกลุ่มคนจันทาล ท่านเกิดมาจากกลุ่มชั้นนั้น จันทาโคศกจึงหัน กลับมาเป็นพุทธมามกะแบบปฏิวัติ (ไม่ใช่ปฏิรูปที่พากันรักษาไว้) ส่วนฝ่าย กรีกในปรัชญาทางการเมืองของกรีกซึ่งแบ่งการปกครองออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

- 1) ปกครองโดยชนชั้นสูง Sophists
- 2) ปกครองโดยคณาธิปไตย คือ คนกลุ่มน้อยทำธุรกิจอยู่ในเมืองแล้วคดโกงมีเงินซื้ออำนาจและมีปืนเพื่ออำนาจสู่อำนาจ (Oligarchy)
- 3) ปกครองโดยมติของส่วนมาก ซึ่งเป็นคนชั้นพื้นฐาน (รากหญ้า)

4) ปกครองโดยทรราชเผด็จการ Tyranny และเมื่อได้อำนาจแล้วทำหน้าที่ปกครองโดยใช้ระบบ

(1) เล่นพรรคเล่นพวก Nepotism

(2) ใช้อำนาจ Despotism กดขี่ ควบคุม ใช้กลไกอาวุธ กฎหมาย ศาลเตี้ย เพื่อกดหัวประชาชน เรียกว่า พรหมทัณฑ์ และลงโทษหนัก แขว่นคอ สั่งฝูงชนใช้ก้อนหินหนักเท่ากำปั้นเขวี้ยงใส่จนตายคาหลักประหาร เผาทั้งเป็นหรือย่างไฟทั้งเป็นแบบย่างไฟพระครูและทัพบิม หรือเข้าซื้อเข้าคา คือ สานเป็นฉลอมจากหวายหามหมแล้วทุบด้วยไม้หรือใช้ข้างเหยียบหรือเอาคีมบีบขมับทั้งสองข้าง เรียกบีบขมับทัพบิล คือ เอานิ้วแต่ละนิ้วมาวางบนแท่นหินแล้วทุบด้วยค้อนเหล็กตีตะปูทุบเข้าไปจนหมดทั้ง 2 มือ 2 เท้า หรือชุดกลบเหลือแต่คอ แล้วเป่าปี่ตีกลองให้เพชฌฆาตมารำเพลงดาบให้คน ๆ นั้นกลัวจนตาโปนแล้วตัดคอ นี่คือพวกประเภทใช้อำนาจมีแบบตะวันตกและตะวันออก รวมทั้งเผาไฟย่างไฟจนตาย และตามติดด้วยเครื่องมือ คือ

1) การเล่นพวก พรรค Nepotism และเผด็จการอำนาจ Despotism และ Corruption การคดโกงจนมั่งคั่ง นั่งทับสมบัติ นี่คือการ Evil Circle ของการปกครองของรัฐ ดังนั้น รัฐจึงมีระบบ

2) ระบบวัฒนธรรม และภาษาแห่งชาติขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยภายในเป็นพลังกระตุ้นให้คนอยู่ร่วมกันใน State นั้น จำเป็นจะต้องมี Culture วัฒนธรรมซึ่งมาจากคำๆ เดียว คือ ศาสนา Religions (อนุฆนราชชน) และแหล่งศาสนาทำให้เกิดพิธีกรรม เกิดวัฒนธรรมและภาษา การเรียนรู้ การเกาะกลุ่มเชิงวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สองที่จะปกครองรัฐ แต่จะ

ทำอะไรเล่า คนหม่มากทุกชุมชนก็จะเข้าใจ และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
เมื่อมี State และ Culture แล้ว S + C

3) การจัดการนั้นจำเป็นจะต้องมีระบบองค์กรรองรับ เพื่อ
เชื่อมโยงรัฐกับประชาชน นั่นคือ การบริหารจะต้องมีหลักทฤษฎีองค์การ
ภาวะผู้นำเป็นหนึ่งในแกนหลักของการบริหาร จึงเรียกว่า State
Administrative Organization มีองค์การบริหารที่เรียกว่า ระบบราชการ
ขึ้นมารองรับระบบองค์กรที่บูโรหรือระบบรัฐการหรือ State Service เพื่อ
เชื่อมโยงรัฐกับประชาชน

4) เมื่อมีระบบรัฐการ หรือ State Civil Service

5) จัดระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ให้ทุกคนในสังคม ไม่
มีสองมาตรฐาน ซึ่งเรียกว่า Equal Distribution นั่นคือวิชา เศรษฐกิจ
Economy of The State แต่จะจัดการอย่างไรให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ
ประสิทธิผล จึงเกิด

6) ระบบการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อให้บุคคลภายในรัฐมี
ความฉลาด มีสมรรถภาพและความสามารถ

7) การแบ่งปันให้อยู่ในกรอบของรัฐ เพราะอาจจะละเลย
ต่อวัฒนธรรมรัฐ ต่อการบริหารสาธารณะ และแสวงหาแต่ประโยชน์ส่วนตัว
และพวกพ้อง จึงต้องมีระบบ Rule of Law คือ มีกรอบทางกฎหมาย วิชา
กฎหมายมหาชนจึงเข้ามามีบทบาท แต่ยังขาดพาหะปัจจัยที่จะส่งสื่อให้ทุก
ส่วนองค์กรให้รับรู้รับทราบ

8) มีวิชา Science And Technology รวมถึง Research
and Development (R & D) ในวิชา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรัฐ
ดังนั้น วิชารัฐประศาสนศาสตร์ จึงประกอบด้วยการบูรณาการสหวิชา เพื่อให้

เป็นนักบริหารในทุกระดับ นักบริหารระดับสูง นักบริหารระดับปานกลาง และระดับแผนก จึงประกอบด้วยองค์ประกอบ 12 บุคลากรในการบริหาร รัฐประศาสนศาสตร์ที่จะออกแบบในบทที่ 11 ซึ่งเป็นหัวระเบิดไประเบิด ปัญหาของรัฐบาล จึงต้องมียุทธศาสตร์ แผน โครงการงาน และหน่วยงาน รองรับที่อ้างอิงถึง องค์การจะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเจริญเติบโตของชาติ

ประเด็นที่ 2 : สหวิทยาการในสาขาบริหาร การบูรณาการทั้ง 12 สหวิชา ประสานกับสภาพแวดล้อมของประชาชน ประเทศ และโลก จึงสร้างนโยบายเพื่อเป็นหัวจรวด เพื่อนำไปปฏิบัติจากองค์ความรู้วิชา ดังกล่าว และนโยบายที่มีความชัดเจน ต้องกำหนดแผนนโยบายปฏิบัติได้ เป็นประโยชน์ และมีการกำหนดช่วงเวลาชัดเจน แล้วกำหนดยุทธศาสตร์ ผ่านแผน โครงการ หน่วยงานปฏิบัติ งบประมาณ องค์กร รับผิดชอบ เพื่อนำไปสนองตอบต่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนผ่าน นักบริหารที่เรียกว่า ข้าราชการ (State Employees) ผ่านองค์กรที่เรียกว่า บัวโรคราช (Bureaucracy) จากพนักงานรัฐระดับสูง เช่น สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดกระทรวง และอธิบดี รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ หลากสาขา จะเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะเป็นคลังข้อมูล คลังสมอง ร่วมกับ นักการเมืองกำหนดนโยบายในฐานะผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ แม้ว่า นักการเมืองจะเป็นผู้กำหนดนโยบายหลัก แต่ข้อมูลป้อนกลับและพัฒนา ประเทศได้ร่างไว้เป็นแผนละ 5 ปีติดต่อกันซึ่งมีอยู่แล้วจากภาคราชการ ลักษณะการพัฒนาดังกล่าวเป็นชุดความคิดที่มาจากความต้องการของ ข้าราชการมากกว่าความจำเป็นต้องการของประชาชน การกำหนดแผน ชาติต้องมาจากความต้องการของประชาชน นักการเมืองที่มีเสียงข้างมาก

ผสมกับผู้เชี่ยวชาญฝ่ายประจำจึงบูรณาการออกมาเป็นนโยบายชาติใน
ฐานองค์ความรู้สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จึงเน้นตรงไปยังการบูรณาการสห
วิชาการ เพื่อเตรียมพร้อมเป็นนักบริหารมืออาชีพ ซึ่งประกอบด้วยหลักวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐนโยบาย ดังนี้

$S = (P+C+A+E+H+L+STB) = P$ โดยเน้นการบริหารเพื่อให้
บรรลุ 5P คือ

P1 (People) ประชาชนเป็นศูนย์กลาง

P2 (Place หรือ Space) เน้นสถานที่อยู่อาศัย ที่ทำมาหากิน
สิ่งแวดล้อม

P3 (Profit และนามธรรม Value) ผลที่จะได้รับที่เป็นรูปธรรม

P4 People participation

P5 เป็นสันติภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังห่วงโซ่
สัมพันธ์โดยมีพลัง 12 เป็นพลังวังรอบเพื่อเป็นตัวบูรณาการองค์ประกอบ
ของรัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนโลก

ความสำเร็จอย่าง Disruptive innovation โดยมี 4E วังรอบ คือ

E1 = Economy

E2 = Education

E3 = Environment

E4 = Efficiency effectiveness

ผู้อ่านจะได้เห็นการบูรณาการสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่ง
บูรณาการ 12 สหวิชาเข้าด้วยกัน เช่น รัฐ (State) ต้องมีระบอบการเมือง
Political Form ตามติดด้วยวัฒนธรรมภาษา ศาสนา Culture + การ
บริหารที่มีชุดความคิด (ทฤษฎีองค์การ ภาวะผู้นำ จิตวิทยา) + การจัดสรร

งบประมาณ การเงิน การคลัง E - Economy เพื่อให้คนของรัฐบาลมีคุณภาพ สมรรถภาพสูง จะต้องมีการจัดการทุนมนุษย์ H (Human Capital) แต่ทุก การกิจ ทุกกระบอบของกรอบกฎหมาย (Law) ที่เป็นเครื่องมือการบริหาร และชาติ

องค์กรจะอยู่รอดต้องมีการสื่อสาร การวิจัยการพัฒนา 12 แกน พลังมาเป็นพลังส่งข่าวและแนวทางที่ประชาชนต้องการจะต้องอาศัยการ วิจัยปฏิบัติการ และนำหลักการทั้งหมดมากำหนดนโยบายเพื่อเป็นหลักการ แก่ไขให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด นั่นคือ Policy formulation ในภาครัฐ การนำนโยบายไปปฏิบัติในภาครัฐ การประเมินนโยบายเป็น ข้อมูลป้อนกลับหรือ Policy feedback ประชาชนใครได้ประโยชน์ดูจาก ผลการวิเคราะห์นโยบายจากภาครัฐและนักวิชาการนี่คือหลัก MPA, DPA, Ph.D เพื่อเปลี่ยนจากโลกควบคุมสู่ยุคไร้พรมแดนในโลก

ปัจจุบันได้ปรับมาเป็น NPM และ DPMS ที่ถอดผ้าม่วงออกสู่ ระบบคล่องตัว รวดเร็ว เน้นผลลัพธ์เป็นหลัก มากกว่านั้น กระบวนการทาง กฎหมายแบบนุ่งโจงกระเบน ไม่จมปลักอยู่กับอดีต (Myth) แต่ตั้งอยู่บน หลักของเหตุผลที่จะนำ Big data เพื่อพาองค์กรไปสู่ขีดความสามารถใน การแข่งขันในเวทีโลกยุค 5.0+ ไม่ใช่ 0.4 และจะไม่หันกลับไปใช้ทฤษฎีนุ่ง โจงกระเบนที่มอมเมาประชาชนให้ติดอยู่กับอดีตที่ควบคุมเก็บกดบังคับ ด้วยกฎอาวูธ กฎหมาย กลุ่มราชการจำนวนน้อยและกลุ่มทุนผูกขาดมอง ปัจจุบันและอนาคต ความเป็นเจ้าขุนมูลนายมันคืออยู่ในยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง ยุค นี้ต้องทำให้ประชาชนไม่หลงใหลในทวิภพ แต่ให้มองถึงว่าเราจะอยู่กัน อย่างไร จะประหยัดอย่างไร จะนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้อย่างไร จะสร้าง บุคลากรให้มีความรู้ มีขีดความสามารถในการแข่งขันนำประเทศไปสู่ความ

เป็นประเทศแนวหน้า มีความมั่นคงทางศีลธรรม มีความเจริญทางจิตใจ มีความทันสมัยในโลกของการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงนี้ นี่คือนี่ประเด็นที่สำคัญ แต่ผู้นำจะต้องไม่ถูกชี้นำจากหมอดู จากคนที่พูด เพื่อเอาใจอำนาจนิยมไปวันๆ เท่านั้น

ประเด็นที่ 3 บทบาทของ Science และ Technology กระบวนการศึกษาวิชาสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จะต้องการหลอมรวมกันแบบไม่สามารถแยกกันได้ที่เกิดจากหลักการของสำนักคิดและออกแบบโลกที่ประกอบด้วย หลักของความคิด (Philosophy) เช่น ศาสตร์การบริหาร คือ Arts and Science ดังนั้น Arts จึงมีบทบาทสูงในทุก ๆ กรณีการปฏิบัติ จะต้องมามีศิลปการเข้าถึงการใช้กับบริหารจึงเป็นประเภทเก่งในวิชาพฤติกรรมศาสตร์, จิตวิทยาและบูรณาการ รู้จักจิกจอร์ต่อเติมเสริมแต่ง แล้วจึงใช้ศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์เข้ามาสนับสนุนด้วย Science ซึ่งจะเป็นนักเทคนิค คิดค้น ทดลอง หลักความจริงทดสอบได้ หาเหตุผลได้ แต่ถ้าไม่รู้จัก Arts of Management หรือ Arts of War แล้วจะไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการที่ดีได้ เช่น Manager or Entrepreneurs นั้น รัฐประศาสนศาสตร์จึงกำเนิดมาจาก Political form of Administration และจัดตั้งองค์กรทางการเมือง จัดตั้งระบบราชการ State รูปแบบทางการเมืองที่ก่อให้เกิดรัฐ และเพื่อการแบ่งหน้าที่ในการพัฒนาวิชาการบริหารซึ่งเป็นวิชาที่มีพลวัต (Dynamics) ให้เท่าทันกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก จึงมีการบริหารจัดการขึ้นรองรับรัฐการเมืองนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นอดีตชาติปไตย (เผด็จการ หรือ สมบูรณาญาสิทธิราชย์) โลกชาติปไตยมติโลก และเสียงส่วนมากของประชาชนและธรรมาธิปไตย ประชาธิปไตยที่ยึดหลักธรรม หลักความจริง หลักถูกต้องเป็นฐานพัฒนา

Development Base ตามความต้องการของ บ้าน วัด รัฐ โรงเรียน ภาวะวิสัยของประชาชน ดังที่เรียกว่า Good Governance คือ ธรรมาภิบาลในปัจจุบัน แต่ยังมีคอร์รัปชันอยู่ เพราะมีได้แก่ที่ใจ จึงเกิดระบบบูรณาการรองรับนโยบายทางการเมือง เพื่อนำไปปฏิบัติสาขา MPA จึงเกิดขึ้นจากปัญหาของถึงขยะและความสกปรก

การจัดการอำนาจและการเงินที่รัฐนิวยอร์กเมื่อ ค.ศ. 1916 ซึ่งนักการเมืองและนักปฏิบัติมีจุดเน้นแตกต่างกัน นักการเมืองต้องการใช้เงินในโครงการที่ประชาชนต้องการ แต่นักบริหารต้องตรวจสอบจัดการเรื่องเงินต้องมีความสามารถ Check and balance และรักษาระเบียบบินัยทางการเงิน การคลัง ไว้ให้สมดุล วิชา MPA จึงเกิด เพื่อเป็นกลไกในการบริหารเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐผู้กำหนดนโยบาย (นักการเมือง) และนักวิชาการจากระบบราชการ รวมทั้งภาคเอกชนและพนักงานของรัฐผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและประชาชนผู้กำหนดนโยบายเพื่อประชาชน แต่เนื่องจากงบประมาณที่มีอยู่จำกัดแต่ความต้องการของประชาชนไม่มีขีดจำกัด การรัฐบริหารจึงเกิดขึ้น ดังนั้น รัฐศาสตร์กับรัฐประศาสนศาสตร์จึงเป็นปากกับฟัน รัฐศาสตร์เน้นอำนาจรัฐในภาพรวม รัฐประศาสนศาสตร์เน้นการปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบาย จึงต้องขยายการจัดการธุรกิจขึ้น แต่เมื่อธุรกิจยังขาดจุดเน้นที่เป็นกรณีเจาะลึกๆ จึงเกิด MM ขึ้น ดังนั้น MPA เกิดใน School รัฐศาสตร์ขยายออกมาเป็นรัฐประศาสนศาสตร์ MPA และ MBA ขยายจาก MPA, MBA และน้องใหม่คือ MM จึงกลายเป็น คู่แฝดอินจันท์ เนื่องจากภาครัฐและเอกชนรวมกันอยู่ มีหลักเช่นเดียวกัน มีจุดเน้นกำไรเป็นหลัก MBA จึงเกิดจากสกุล MPA เพื่่ออกจากกฎระเบียบที่เปลี่ยนแปลงยากไปสู่การแยกตัวออก เน้นไปยังโลกธุรกิจที่มี

ความยืดหยุ่นมุ่งหาทำไรได้เปลี่ยนแปลงภารกิจและตำแหน่งได้ง่าย (Flexible) และเกิดศุลผลสานขึ้นมามีระหว่าง MPA และ MBA ออกมาเป็น MM คือ Master of Management โดยเน้นเป็น Case เจาะลึกทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ แล้วแต่ผู้สนใจ ยิ่งระบบ SME, SML นั้น NGO หรือเตรียม Director มาปรับตัวสู่ยุคไร้พรมแดนนี้ การศึกษา กรณีเจาะลึกด้วยการศึกษา MM. 8 – 12 เดือนนั้น ที่มีประโยชน์มากอย่างกรณีการศึกษา DPA นั้น มุ่งเน้นลงไปใน National Development กับ Nation Security จะเป็นตีกีที่คล่องตัวที่สุด แม้แต่สถาบัน MBA ที่มีชื่อเสียงที่สุดของฝรั่งเศสชื่อ INSEAD เรียน 8 – 10 เดือนสำหรับนักบริหารชั้นสูงเรียนจริงๆ จากผู้เชี่ยวชาญของโลก

นักธุรกิจของโลกมีสาขาอยู่ที่สิงคโปร์ 2 แคมปัสนักศึกษาแน่นเต็มหมด รวมทั้ง London School of Management ซึ่งผู้เขียนเคยพานักศึกษาไปศึกษา ซึ่งบรรยายโดย Professor จากฮาร์วาร์ด ท่านนิสัยดีมาก ผมจำได้ว่ารุ่นที่พาไปมีนายแพทย์เป็นนักศึกษาด้วย ถามพูดภาษาอังกฤษสำเนียงไทยลีส ในห้องบรรยายท่านอาจารย์ท่านเข้าใจหมด ประโยคไหนไม่ชัดท่าน Repeat ซ้ำๆ แบบมีเมตตาสูง รวมถึง School of Public Policy of Lee Kaun Yew ที่เปิดโครงการ MPM (Master of Public Management) ร่วมกับมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดนั้นมีสถาบันที่ทันสมัยมาก โดยศึกษาครึ่งหนึ่งในสิงคโปร์ แล้วไปศึกษาที่ฮาร์วาร์ด หรือ Exchange Professor ระหว่างกัน คณะนักศึกษาเราได้เข้าไปร่วมฟังบรรยายและศึกษาอย่างทั่วถึง

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ไม่สามารถแยกออกจากกัน ในทางปฏิบัติได้ การเมืองการบริหารจึงเป็นหลักการทั้งรัฐศาสตร์และรัฐ